

Oormijt

Vele oorontstekingen bij huisdieren, zo niet de meeste worden veroorzaakt door een of andere oormijt. Een oormijt is een microscopisch klein, spinachtig diertje, dat zich meestal ophoudt in de gehoorgang. Met het blote oog zijn ze niet te zien en met de otoscoop, dat is een apparaatje om mee in de oren te kijken, is het vaak ook nog moeilijk.

De oormijt leeft in de gehoorgang van oorsmeer en huidschilfers. Zijn aanwezigheid veroorzaakt zoveel irritatie, dat de gastheer extra veel oorsmeer gaat produceren, hetgeen de mijt prima vindt. De oormijt gaat dan eieren leggen, na ongeveer twee weken komen die uit en zo komen er steeds meer.

Bij de hond en de kat komt dezelfde oormijt voor. Het komt vaak voor dat honden en katten elkaar besmetten. Honden hebben meer last van een oormijtinfectie dan katten en er treden ook sneller complicaties op. Een oormijtinfectie wordt ook wel oorschurft genoemd. Oorschurft is vaak al enige tijd aan de gang, voordat de eerste verschijnselen optreden. De gastheer van de oormijt krijgt vuile oren met veel oorsmeer, schudt met de kop, krabt erg veel aan de oren en krabt ze vaak kapot. Vooral bij honden komt er meestal al snel een bacteriële infectie bij, waardoor de verschijnselen aanmerkelijk in ernst toenemen.

Een oormijtinfectie moet behandeld worden, want het gaat nooit vanzelf over. De dierenarts kijkt in beide oren, met het blote oog en met de otoscoop. Meestal zijn beide oren besmet. Zijn de oren erg vuil, dan moeten ze gespoeld worden met lauw water, om het vuil te verwijderen. Vervolgens wordt er in de oren een zalf aangebracht, die op zijn minst een of ander insecticide moet bevatten om de mijten te doden. Vaak bevat de zalf daarnaast antibiotica en jeukstillende middelen. In theorie is het voldoende om dat een keer te doen en na twee weken nog eens om de dan net uit het ei gekomen mijten te doden. Het resultaat is echter meestal beter als de zalf in de tussenliggende periode dagelijks toegediend wordt. Veel mensen denken dat oorschurft niet te genezen is. Dat laatste is beslist niet waar. Mits goed behandeld, gaat het vrijwel altijd over, en komt het ook niet meer terug.

Als de bacteriële infectie als complicatie van oorschurft te lang duurt kan zo'n infectie door het trommelvlies heen breken. Dan heb je een middenoorontsteking. Als het nog dieper gaat, wordt het inwendig oor aangetast en kan er zelfs een hersenvliesontsteking ontstaan. Deze complicaties komen vooral bij konijnen voor, doordat oorschurft bij die dieren niet zo gauw opgemerkt wordt. Het loopt meestal slecht af. Bij honden komt als complicatie vooral een bloeditstorting in de oorschelp voor. Deze ontstaat door het vele krabben en schudden met de kop. Er is een akelige operatie voor nodig om dit weer te repareren.

Het is van groot belang om dieren met oorschurft snel en goed te behandelen, namelijk om complicaties en besmetting van andere dieren te vermijden en om te voorkomen dat de ontsteking chronisch wordt.

